

შეტყობინება მეშვიდე

ნეემია – ნიმუში ადამიანისა, რომელსაც აქვს მოწყობითი ფასეულობა ღმერთისათვის

ადგილები წერილიდან: გამოცხ. 12:1-14; ნეემ. 1:1-11; 2:9-20; 4:4-5, 9; 5:10, 14-19; 8:1-10; 13:14, 29-31

I. ღმერთის სურვილია, დაასრულოს ეს საუკუნე და მოიყვანოს სამეფოს საუკუნე; იმისათვის, რომ განახორციელოს ეს, ღმერთმა უნდა მიიღოს თავისი მოწყობითი იარაღი:

- ა. ჩვენ ყველამ უნდა ვუყუროთ უფალს და ვილოცოთ, რომ გვქონდეს მოწყობითი ფასეულობა ღმერთისათვის; ჩვენ უნდა ვკითხოთ ჩვენ თავს, რას ვაკეთებთ იმისათვის, რომ დავასრულოთ ეს მოწყობა და მოვიყვანოთ შემდეგი საუკუნე, მეფობის საუკუნე; ეს არის განსაკუთრებული დრო, ამიტომ აუცილებელია, რომ განსაკუთრებულმა მორწმუნეებმა შეასრულონ განსაკუთრებული სამუშაო.
- ბ. მათ, ვისაც შეუძლიათ თქვან მხოლოდ „წადით“, და არ შეუძლიათ თქვან: „მოდით“, ვერ მოიტანენ სარგებელს, ანუ მათ არ ექნებათ მოწყობითი ფასეულობა ღმერთისათვის – შდრ. ებრ. 10:22:
 - 1. ებრაელთა მიმართ წერილის ავტორმა უთხრა მორწმუნეებს, რომ წინ კი არ წასულიყვნენ, არამედ მიახლებოდნენ; ეს ნიშნავს, რომ ავტორი იმყოფებოდა გარკვეულ ადგილას და უნდოდა, რომ მისი მკითხველები მიახლებოდნენ იმავე ადგილს, სადაც ის იმყოფებოდა.
 - 2. ჩვენ უნდა მივყავართ სამ რამეს: წმიდათა წმიდას, მადლის ტახტსა და თვით ღმერთს; ნუ დაიხვეთ უკან – მიეახლეთ – მუხ. 22; 4:16; 7:25; 11:6.
 - 3. ღმერთი იმყოფება მადლის ტახტზე, ხოლო მადლის ტახტი – წმიდათა წმიდაში; ებრაელთა მიმართ წერილის დაწერის დროს ავტორი იმყოფებოდა წმიდათა წმიდაში, და მოუხმობდა ებრაელ მორწმუნეებს, რომ მიახლებოდნენ.
- გ. ვაჟის ატაცება ზეცაში, სატანის ჩამოგდება დედამიწაზე და უწყება ზეცაში იმის შესახებ, რომ მოვიდა სამეფო, აღნიშნავს, რომ ღმერთის მიერ ვაჟის მოპოვება არის ღმერთის უდიდესი მოწყობითი მოძრაობა, რადგან ის ასრულებს ეკლესიის საუკუნეს და მოჰყავს სამეფოს საუკუნე – გამოცხ. 12:5, 9-10; 11:15.
- დ. ძე ვაჟის ატაცება ღმერთის ტახტთან მოხდება ათას ორას სამოც დღემდე, ანუ დიდი მწუხარების დადგომამდე, რომელიც გაგრძელდება სამწელიწად-ნახევარი (ორმოცდაორი თვე) – 12:1-14; 13:5; 11:2.
- ე. რა პატივია – ვიცხოვროთ ამ დროს, როდესაც ჩვენ შეგვიძლია შევასრულოთ ყველაზე დიდი სამუშაო ღმერთისათვის; ღმერთი, როგორც სინათლე, გვიჩვენებს გზას, ხოლო ჩვენში მყოფი ქრისტე, როგორც ჩვენი სიმაგრე და ძალა, ნებას მოგვცემს, რომ ვიართოთ ამ გზაზე; იმისათვის, რომ აღმოვჩნდეთ სასარგებლონი დღეს, ჩვენ უნდა გადავიხადოთ დიდი საფასური – 3:18.

II. ვინაიდან ეკლესიამ ვერ აღასრულა ღმერთის განზრახვა, ღმერთი ამოირჩევს გამარჯვებულების ჯგუფს, რომლებიც აღასრულებენ მის ჩანაფიქრს და შეასრულებენ მის მოთხოვნას; ეს არის ვაჟის პრინციპი – 12:1-2, 5, 10-11; 2:7, 11, 17, 26-28; 3:5, 12, 20-21:

- ა. სამყაროსეული ნათელი დედაკაცი განასახიერებს ღმერთის მთელ ხალხს, და საბოლოოდ დედაკაცის თესლი დაბ. 3:15-ში გაფართოვდება და მოიცავს თავის თავში გამარჯვებულ მორწმუნეებს, ღმერთის ხალხის უფრო ძლიერ ნაწილს; მათ აღნიშნავს ვაჟი – 12:1-2, 5, 10-11.

- ბ. აღმდგარი ქრისტე, როგორც მაცოცხლებელი სული, არის დედაკაცის გარდასახული შთამომავალი, დედაკაცის თესლი, დარიგებული ჩვენში, რათა გაუჭკეცოს თავი გველს ჩვენში და გაგვხადოს ჩვენ დედაკაცის ერთობლივი თესლი, გამარჯვებული ძე ვაჟი, რომელიც განახორციელებს ღმერთის სასამართლოს ძველ გველზე და იქნება ღმერთის მოწყობითი იარაღი, რათა შეცვალოს საუკუნე და მოიყვანოს ღმერთის სამეფოს გამოვლინება – მუხ. 5.
- გ. ფსალ. 2:8-9, გამოცხ. 2:26-27 და გამოცხ. 12:5-ში ნახვენებია, რომ უფალი იესო როგორც ღმერთის ცხებული, გამარჯვებულები ეკლესიებში და ვაჟი მართავენ ხალხებს რკინის კვერთხის მეშვეობით; ეს ამტკიცებს, რომ უფალი იესო, გამარჯვებულები და ვაჟი შეადგენენ ერთ მთლიანობას; უფალი, როგორც წინ მიმავალი გამარჯვებული (3:21), არის თავი, ცენტრი, სინამდვილე, სიცოცხლე და ბუნება ვაჟისა, ხოლო ვაჟი – გამარჯვებულები, რომლებიც უფალს მიჰყვებიან, – არის უფლის სხეული.
- დ. უფლის ჯვარზე სიკვდილის წყალობით სატანას, ძველ გველს, მსჯავრი დაედო, და გარეთ განიდევნა (იოანე 12:31; 16:11); ეს სასამართლო და ეს განაჩენი საბოლოოდ განხორციელდება და აღსრულდება გამარჯვებულების, როგორც ვაჟის, დედაკაცის ერთობლივი თესლის, მიერ; ომი, რომელსაც გამარჯვებული მორწმუნეები აწარმოებენ სატანის წინააღმდეგ, – არსებითად არის აღსრულება უფლის სასამართლოსი სატანაზე, რათა ის საბოლოოდ იყოს ჩამოგდებული ზეციდან (გამოცხ. 12:7-9).
- ე. ვაჟი შედგება გამარჯვებულებისაგან, რომლებიც გამოდიან ეკლესიის სახელით, იკავებენ მდგომარეობას, რომელიც უნდა დაიკავოს მთელმა ეკლესიამ, და ასრულებენ ეკლესიის სამუშაოს – 2:7ბ, 11ბ, 17ბ, 26-28; 3:5, 12, 21; 12:5, 11:
1. ღმერთის მთელმა ხალხმა მონაწილეობა უნდა მიიღოს ღმერთის მარადიულ ჩანაფიქრში, მაგრამ ყველა არ იღებს თავის თავზე მათთვის მიცემულ პასუხისმგებლობას, ამიტომ ღმერთი ირჩევს მათი რიცხვიდან ჯგუფს – დედაკაცისაგან დაბადებულ ვაჟს.
 2. ბიბლიაში ისინი, ვინც სხვებზე ძლიერები არიან ღმერთის ხალხს შორის, განიხილებიან როგორც ერთი ერთობლივი მთლიანობა, რომელიც იბრძვის ღმერთისათვის და მოაქვს ღმერთის სამეფო დედამიწაზე – გამოცხ. 12:5, 10-11.
 3. ღმერთი იყენებს ვაჟს, რათა განახორციელოს თავისი სახლმშენებლობა და აღასრულოს თავისი ჩანაფიქრი – 1 ტიმ. 1:4; 2 ტიმ. 1:9; ეფეს. 1:9, 11; 3:11.
 4. ღმერთს სჭირდება, რომ ვაჟმა გაანადგუროს მისი მტერი და მოიყვანოს მისი სამეფო, რისი წყალობითაც შეიძლება ასრულდეს მისი მარადიული ჩანაფიქრი; უფლის აღდგენა წარმოადგენს დღეს ღმერთის სახლმშენებლობის პრაქტიკულობას, ხოლო ღმერთის სახლმშენებლობა შეიძლება განახორციელოს მხოლოდ ვაჟმა – გამოცხ. 12:10.
- ვ. ვაჟის ატაცება – არის მოვლენა, რომლის შედეგადაც სატანას უკვე აღარ რჩება ადგილი ზეცაში; ჩვენ უნდა ვიყოთ ატაცებულნი, რათა დავაკმაყოფილოთ ღმერთის საჭიროება, აღვასრულოთ მისი სასამართლო მის მტერზე – მუხ. 5, 7-10.
- ზ. ისინი, ვინც შეადგენენ ვაჟს, იმარჯვებენ ეშმაკზე (ბრალმდებელზე, ცილისმწამებელზე), ანუ სატანაზე, ღმერთის მოწინააღმდეგეზე, კრავის სისხლის მეშვეობით და თავიანთი მოწმობის სიტყვის მეშვეობით, და მათ არ უყვართ თავიანთი მშვინვა-სიცოცხლე თვით სიკვდილამდე – მუხ. 10-11.

თ. ვაჟის მთელი არსება იჟღინთება და იმსჭვალება ქრისტეს ელემენტით, რადგან ისინი ყოველდღიურად მტკიცდებიან თავიანთ შინაგან კაცში, რათა ქრისტემ ჩააშენოს თავისი თავი მათ გულებში, ისინი იკვებებიან ქრისტეს აურაცხელი სიმდიდრით, და ისინი იმოსებიან ქრისტეთი, როგორც ღმერთის სრული საჭურველით – ეფეს. 3:16-18, 8; 6:10-11.

III. როდესაც ისრაელი წაყვანილი იყო ტყვეობაში სამოცდაათი წელი, ღმერთმა მაინც განახორციელა მოწყობითი მოძრაობა ნეემიას მეშვეობით, რომელიც იყო ნამდვილი გამარჯვებული; ის არის ნიმუში ადამიანისა, რომელსაც ჰქონდა მოწყობითი ფასეულობა ღმერთისათვის – ნეემ. 1:1-11; 2:9-20; 4:4-5, 9; 5:10, 14-19; 8:1-10; 13:14, 29-31:

- ა. მნიშვნელოვანი მომენტი ნეემიას წიგნში არის ის, რომ განმეორებითი აშენება ქალაქ იერუსალიმისა მისი კედლით ემსახურებოდა აღდგენის გაგრძელებას ღმერთის რჩეულებს შორის მისი მოწმობისათვის, როგორც მისი სახლმშენებლობის განსახორციელებლად, და ინარჩუნებდა და იცავდა ღმერთის სახლს ქალაქში:
1. ეს ნიშნავს, რომ ღმერთის სახლის, როგორც მისი საცხოვრებლისა და საგანის არსებობისათვის, საჭიროა მისი სამეფოს, როგორც სფეროს, დამყარება, სადაც დაცული იქნება მისი ინტერესები დედამიწაზე მისი მმართველობისათვის, იმ მიზნით, რომ განხორციელდეს მისი სახლმშენებლობა – შდრ. რომ. 14:17.
 2. ღმერთის სახლის ხელმეორედ აშენება არის ღმერთის მიერ დეგრადირებულ ეკლესიის აღდგენის წინასახე, ხოლო ქალაქ იერუსალიმის კედლების ხელმეორედ აშენება არის ღმერთის მიერ თავისი სამეფოს აღდგენის წინასახე; ღმერთის სახლისა და ღმერთის სამეფოს აშენება მჭიდროდ არის დაკავშირებული ერთმანეთთან – მათე 16:18-19.
- ბ. როდესაც ქრისტე, როგორც ჩვენი სიცოცხლე, ხდება ჩვენთვის სინამდვილე და ტკბობა, ჩვენ გვიჩნდება ეკლესია, როგორც ღმერთის სახლი; თუ ჩვენ უფრო წინ წავალთ და გავაცნობიერებთ მის თავობას, როგორც სინამდვილეს, მაშინ ღმერთის სახლი გადიდება და გახდება ქალაქი, ღმერთის სამეფო – ეფეს. 1:10, 22-23; 4:15; გამოცხ. 22:1.
- გ. ნეემია გვიჩვენებს იმის აუცილებლობას, რომ ჩვენ გვქონდეს სათანადო დაჟინებულობა უფლის აღდგენაში დღეს:
1. მოაბელთა და ყამონეველთა ბელადებისათვის სრულიად მიუღებელი იყო, რომ ნეემია ეძებდა სიკეთეს ისრაელის შვილებისათვის; ლოტის არაწმინდა გადიდების ამ შთამომავლებს სძულდათ და ეზიზღებოდათ ისრაელის შვილები – ნეემ. 2:10, 19; შდრ. ეზეკ. 25:3, 8.
 2. იმ საკითხში, რაც შეეხება მოწინააღმდეგეების მხრიდან დაცინვას, სიძულვილსა და გაკიცხვას, ნეემია იყო ძალიან სუფთა და დაჟინებული, მაგრამ ის არ იყო მშიშარა – ნეემ. 2:17-20; 4:1-23; შდრ. საქმე. 4:29-31; 1 თეს. 2:2; 2 ტიმ. 1:7-8.
 3. დაჟინებული ადამიანები იღებენ დახმარებას ღმერთისაგან; ნეემიას მსგავსად, მოციქულ პავლეს ჰქონდა კავშირი ღმერთთან, და ამ კავშირში ის გრძნობდა ღმერთის მხარდაჭერას – საქმე. 26:21-22.
 4. ნეემიას დაჟინებულობა, როგორც სათნოება მის ადამიანურ ქცევაში, გვიჩვენებს, რომ ჩვენმა ბუნებრივმა შესაძლებლობებმა, ცოდნამ და სათნოებებმა უნდა გაიარონ ქრისტეს ჯვარი და შევიდნენ აღდგომაში,

სულში, როგორც სამერთიანი ღმერთის დასრულებაში, რათა სასარგებლო გახდნენ ღმერთისათვის, მისი სახლმშენებლობის აღსრულებაში.

- დ. ნეემია ცხოვრობდა არა თავის ბუნებრივ ადამიანში, არამედ აღდგომაში; ის იყო დაჟინებული, მაგრამ მის დაჟინებულობას თან ახლდა მისი სხვა თვისებები:
1. თავის ურთიერთობებში ღმერთთან მას უყვარდა ღმერთი და ასევე უყვარდა ღმერთის ინტერესები დედამიწაზე, მათ შორის წმიდა მიწა (ქრისტეს აღმნიშვნელი), წმიდა ტაძარი (ეკლესიის აღმნიშვნელი) და წმიდა ქალაქი (ღმერთის სამეფოს აღმნიშვნელი) – 3 მეფ. 8:48; შდრ. 2 ტიმ. 3:1-5.
 2. როგორც ადამიანი, რომელსაც უყვარს ღმერთი, ნეემია ღმერთის წინაშე, რათა შეეხებოდა მას ურთიერთობაში; კედლის ხელმეორედ აშენებისათვის ნეემია იღვა ღმერთის სიტყვაზე და ღმერთისათვის თანახმად – ნეემ. 1:1-11; 2:4; 4:4-5, 9.
 3. ნეემია დაიმედებული იყო ღმერთზე და გახდა კიდევაც ერთი ღმერთთან; შედეგად ის გახდა ღმერთის წარმომადგენელი – 5:19; შდრ. 2 კორ. 5:20.
 4. თავის ურთიერთობაში ხალხთან ნეემია არ ავლენდა ეგოიზმს, სრულიად არ იყო თავის თავსა და თავის ინტერესებზე კონცენტრირებული; ის ყოველთვის მზად იყო, რომ მსხვერპლად მიეტანა, რაც მას ჰქონდა, ხალხისათვის და ქვეყნისათვის – ნეემ. 5:10, 14-19.
- ე. ნეემია – მმართველი, რომელსაც ჰქონდა მეფის მდგომარეობა – იყო ადამიანი სუფთა გულით, იერუსალიმის კედლების ხელახლა აშენებისათვის გადაცემული ღმერთის სახლმშენებლობის განხორციელების მიზნით; ის იყო ნიმუში იმისა, თუ როგორი უნდა ყოფილიყო ხელმძღვანელი ღმერთის ხალხს შორის – შდრ. 1 ტიმ. 3:2-7; 1 პეტ. 5:1-3:
1. ისრაელისა და იუდას მრავალი მეფისაგან განსხვავებით ის არ იყო ეგოისტი, არ ეძებდა თვის ინტერესებს და არ იყო აყოლილი გულისთქმებს.
 2. როგორც მხედართმთავარი, ნეემია იმყოფებოდა მათ შორის, ვინც მზად იყო, ებრძოლა მტერთან, და ის მონაწილეობას იღებდა ღმერთის გუშაგობაში; ის არ გადასცემდა ამ ვალდებულებებს სხვებს, არამედ თვითონ იღებდა მონაწილეობას მათ შესრულებაში – ნეემ. 4:9-23.
 3. ის და მისი ძმები თორმეტი წელი არ ჭამდნენ საჭმელს, მმართველისათვის განკუთვნილს, ღმერთის წინაშე შიშის გამო – 5:14-15.
 4. ის მთელ თავის ძალისხმევას იყენებდა ქალაქის კედელზე სამუშაოში, და არ იღებდა ამისათვის არავითარ საფასურს; ის არ იყო თავის თავზე კონცენტრირებული, პირიქით, ის კვებავდა ადამიანებს, კედლის აშენების მიზნით – მუხ. 16-18.
- ვ. მიუხედავად იმისა, რომ ნეემია იყო მმართველი, ის იყო პატივმოყვარეობას მოკლებული; ეს ჩანს იმ ფაქტიდან, რომ ხალხის ხელახლა შედგენის საქმეში მან აღიარა, რომ სჭირდებოდა ეზრა, ღმერთის ხალხის ღმერთის სიტყვით ხელახლა შედგენის საკითხში – 8:1-10; ფილიპ. 2:3-4.
- დ. ნეემია იყო სრულყოფილი ხელმძღვანელი, საუკეთესო ხელმძღვანელი ადამიანურ ისტორიაში და საუკეთესო ნიმუში იმისა, თუ როგორი უნდა იყოს უხუცესი; ჩვენ, და განსაკუთრებით წამყვანმა ძმებმა ეკლესიებში, ეჭვგარეშეა, უნდა მივაქციოთ ყურადღება მათ მიერ ნაჩვენებ მაგალითს, რათა ვიყოთ ნიმუში იმისა, თუ როგორ უნდა მოვიპოვოთ ღმერთი და როგორ გადმოვღვაროთ ჩვენგან ღმერთი სხვა ადამიანებისათვის, რათა შევცვალოთ საუკუნე – ნეემ. 5:19; 13:14.